

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

Ἀπὸ τῶν σταυροφορικῶν πολέμων καὶ τῆς συνεπειᾶ τούτων αὐ-
τότι ἐπικρατήσεως τῶν Φράγκων ἕως ἀλώσεως τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων

1096 — 1453 μ. Χ.

Ἀνέκχθεν ἡ Παλαιστίνη (ιερό χώρα καὶ, κατὰ τὴν ἀγίαν
Γραφήν, Γῆ τῆς επαγγελίας), ὅπου ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξε-
πλήρωσε τὸ μεγὰ τῆς ἀπελευθέρωσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους
ἔργον, ὑπῆρξεν ἐξύχου σεβασμοῦ ἀντικείμενον· καὶ ἀφοῦ ἡ
μήτηρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ αὐτοκράτειρα Ἑλέ-
νη, ἐπισκεθεῖσα αὐτὴν ἀικοδόμησεν ἐπὶ τοῦ τόπου, ὅστις
ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, ναὸν, δὲν ἔπαυον εὐ-
λαθείας χάριν ν ἀποδημῶσιν αὐτόσε καὶ ἐξ ἀπωτάτων τό-
πων πολλοὶ Χριστιανοί· αἱ ἀποδημίαι δὲ τοιούτων ἐξηκο-
λούθουν ἀκωλύτως καὶ μετὰ τὴν περιέλευσιν τῆς Ἱερου-
σαλήμ ὑπὸ τὴν κυριότητα τῶν Ἀράβων (637), οὔτινες,
καίτοι ὀπαδοὶ τοῦ πρὸ μικροῦ (610) ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ ἰ-
δρυθέντος δόγματος, τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἐσέβοντο ὅμως

